

Sy-li spěwał,
Pilnje dželať,
Strowja će
Swójbny statok,
A twój swjatosok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosć da.

Njech ty spěwaš,
Swěrnje dželať
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njech ći khmana
Žiwnosć je,
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će! F.

Gserbiske njeđželske łopjeno

W Budyschinje

15. januara 1933

Bauzen

2. njeđžela po Łjoch kralach.

Žana 2, 1—12. Kwař w Kana.

Raž ludžo swjetšcha we ƙwojim domje dobru jstwu maju, kotraž ƙo jenož na ƙwjatnych dnjach a pšchi wořebitych naležnosćach wužiwa, tak maju tež ƙichešćizjenje tajku dobru jstwu we ƙwojim žiwjenju, kotraž ƙo tež jenož mało wužiwa, jenož njeđželu w czařu Božeje ƙluzby, ƙnadž wšědne hišće na krótke wołomiŕjenje pšchi raiškej a wječornej modlitwje, abo hdnž ƙu hewať ras t nutrnosći swólniwi. Maju wopacžne mējenje, so ƙo próžn, starosće a naležnosće wšědneho dnja t duchownymi wězami nješnjeřu. A hdnž sabawjenje a swjeřelenje pŕtaju, potom njemōža haľle prawje žaneho Boha potřebarč, pšchetož jich sawjeřelnja ƙu swjetšcha tajke, so njemōža žanu myřł na Boha pšchi tym ƙobu wšacž. Tohodla woni džela: w tutym czařu a na tutym polu dŕrbi Aħrystuř ƙnježicž, we wšěch druhich czařach a naležnosćach pať duch ƙwěta, duch čěłneho požadanja. Aħrystuřa pať njemōžemy dželicž a ƙwoje žiwjenje njemōžemy dželicž. Dŕrbimy Aħrystuřa žŕle mēč a dŕrbimy jemu ƙwoje žŕle žiwjenje sa ƙnjeřstwo dacž. Dokelž to wšchitž njecžinimy, čžemy je ƙwojeho džehnŕničeho telšta wufnycž: Jesuř dŕrbi we wšěch czařach a we wšěch wězach mjes nami pšchewacž. Pšchetož wón je:

1. Prawy miřtr wjeřela.
2. Prawy pomožnik w łōždej nuř.
3. Añes na wšchitkim, kiž řebi poľnu wěru wot ƙwojich wučomnikow žada.

Kwař ƙo pola wšchitkich ludow jemje jaťo wjeřolŕ ƙwójbny ƙwjedžeń ƙwjeczi. To bē tež pola Židow tak. Haj, prawy kwař tam žŕly tŕdžeń traješche. A tež jēđž a picže ƙmēđžesche tehdy runje tak maťo pobrachowacž kaž pšchi džehnŕničich kwařach. A tajtemu wjeřoltemu ƙwójbnemu ƙwjedže-

nju w pšchecželstwje bē Jesuř pšcheproscheny. A wón tež pšchindže se ƙwojimi wučobnikami. W kwařnym domje ƙo jara wjeřela, so Jesuř jich ƙwjedžeń je ƙwojej pšchitomnosću čžeczi a porjeńšči. Najpriedy jich ƙnadž bliřkosć tuteho ƙwjateho muřa čžiščesche. Bōřny pať pŕtnychu, so wot jeho paršchony žana duchowna hordošć a žana řyma njewuřdže, ale čžopłota, wjeřele a žiwjenje. Pšchēd jeho Šbōžnikowym wōčžłom njemōžesche ƙo nicžo njeprawe ani njecžiste řtacž, w jeho bliřkosći njemōžesche ƙo žane loľke ani njepōžčime řłowo řŕnšchecž, kaž je to hewať huřto pšchi tajkich ƙwjeđženjach waschne. Wjeřele ƙnježesche, ale čžiste wjeřele, kajkež pšchitomnosć Šbōžnika dawa. Tež dženska je wón prawy miřtr wjeřela. Tehodla hižo, dokelž je wón pšchicžina našeho řichešćizjanšeho wjeřela. Šdnž wón ƙo narodži, janđžel pšchpowēda: „Šłaj, ja pšchpowēdam wam wulke wjeřele.“ Tuto wjeřele we tym wobštej, so řmy pšches jeho paršchonu a řkutt Bože džeczi a niž wjažny řhubjeni ludžo. Š wŕřanjom řmēmny prajicž: „Wohlešće, kajku lubosć nam Wōtcžez wopolařať je, so bŕchmy Bože džeczi mjenowani bŕli.“ Džeczi, kiž dobreho, řwěrneho nana maju, maju wšchu pšchicžinu wjeřeli bŕčž; hdy njebŕchu to bŕli, potom bŕ to njedžaknosć bŕla. Tehodla ƙwjatny japořhtoľ Pawoľ pšchezo a pšchezo řařo napomina: „Wjeřelcže ƙo w tym Añesu łōždy czař!“ Tehodla je naš řeformator, hdnž bē wjeřolē pōřelstwo řařo namakať, ƙwoje žiwe dny wjeřolny bŕť kaž džecžo. Tohodla řpēwa M. Šeaudius we ƙwojim najrjeńřim wječžornym řěrluřchu:

Šcžin wutrobu nam řprawnu,
So twoju řchčezřku řjawnu
Kaž džeczi džemy wjeřeli.

Raž džeczi wjeřeli řhodžicž, to je řichešćizjanow prawo a řchēšćizjanow pšchřłušchnosć. Šchōž ma pšchezo řrudne a

wobužne wobliczo a sadzerženje, tón i tym połaže, so jemu i prawemu křesćizianstwu hišće wjele pobrachuje.

Raž je naš Sbožnik tamny kważ w Kana se swojej pschitomosću porjeńšil, tak chze wón tež pola naž być kóž-
dy czaž, tež hdyž wjeleli bmy. Hdy by wón woprawdže naš hósć pschi našich kwjedzenjach był, njech rěkažu kważ, křće-
nje, abo druhe kwójbné a towarštwowe kwjedzenje, potom by wěrne, čiste wjelele pschi nich knježilo, tajke wjelele, ko-
trež čłowjekej nowu móž sa džělo wšědného dnja dawa.

Ješuž chze pak tež pola naž pschewnacž w czežkich a srud-
nych czažach. Potom wón pschindže jako prawy pomocnik we
kóždej nušy.

Pschi tamnym kważu w Kana bu kwjedzeńste wjelele
i tym mylene, so wina pobrachny. Ješužowa macer chynšce,
so by ludžom w tutej wobužnej naležnosći pomhane bylo.
Sso na swojeho bna wobroczi. Tón pak jej wotmolwi:
„Moja hodžina hišće njeje pschisla.“ Ješuž njemóžeše
a njehaše wšah nicžo činić se swojeje možy, ale wšitko
i polnomožy, kotruž je Bóh jemu dał. Tehodla móže wón
čafacž, doniž jeho hodžina pschisla njeje, psches džiw pom-
hacž. Prawy pomocnik w kóždej nušy je Ješuž tež džěnša.
Spomni na swoje kamžne šonjenja: khorosć, nuša a starosć
bě w domje, tebi možy sa swoje czežke powobanje pobrach-
wachu, a ty by swojeho Sbožnika prošy a wón je tebi pom-
hał. Druhdy drje so ida, kaž njehał wón pomhacž. Tež
dženša rěka husto: „Moja hodžina hišće njeje pschisla.“
Tehodla dyrbymy pschewo wěrjazy na pomoc swojeho Knjesa
čafacž.

Schto chynšce Ješuž na tamnym kważu? Wón chynšce
kważnym ludžom prawe wjelele pschinješč, wón chynšce pom-
hacž, ale hišće wjazy: wón chynšce swoju kražnosć ije-
wicž a swojim wučobnikam wěru požylnješč. Na kónzu
našeho teksta rěka: „To je přeni zejch, kotruž Ješuž scžini we
Kana w Galilejskej a sjewi swoju kražnosć. A jeho wu-
čobnicy wěrjachu do njeho.“ Tak je tež džěnša. Psches swo-
je wjelele póželstwo a psches swoju kwěrnú pomoc chze wón
wěru swojich wučobnikow šbudžić a požylnić. Wěra njeje
pak jenož, so to sa wěrne mamy, schtož biblija praji, ale so by
zple Khrystušej pschepodawamy. Smy my wěrjazy, potom
njemóžemy bjes swojeho Sbožnika być, ani w czežkim džěle
wšědného dnja, ani we wjelele hodžinach, ani w tynš-
nosći, ani w šožu. Potom rěka wo našim žytnym žiwjenju:

Wšitke srudžby, starosće,
Čžini kłódke jeho mjeno;
Wón chze pschewobrocžić je,
So nam kłuscha i šožu jeno.
Ješuž schit a kłonzo je,
Horjo kóžde šměruje. Šamjeń.

W nowym lěće.

Šlób: Sso Bože džěči wjelele.
Sso Tebi Knježe, poručam,
Hdyž nimam Tebie, bmy ja kam —
A by-li šta tu pola mje,
Šwět bjes Tebie mi prošny je.

Raž džěčo džě je staršimaj
Psches młodoletny rjany haj,
Tak i Tobu, Božo, troštny du
Psches kłončne hona, mroto.

Ja křoble du w tej wěstosći:
Mje Tvoja ruka njepušć!
A njewidžu-li wukhoda,
Sso wóžko i njeby posběha.

Ty widžiš pucž, kž mam ja hiež,
Wěšch prawy kónz mi wotmēnicž,
Tež šnaješch, schtož je dobre mi
A dušchi i šožu pošluži.

Ja džě so wo kwět nještarom,
Ty wodžiš jón a šđeržiš kam.
Ja křotkowidny čłowjek bmy
Psched Tobu, Wšehowědomnym.

Tuž wušwol, Knježe, schtož Ty chzešch
A i wótněj ruku wudželešch;
Ja wošmu wšcho, schtož wušwolišch,
Njech šapowjedžesch, dopjelnišch.

Njech ščelešch radošč, šrudobu,
Daj jeno dušchi dowěru,
So deščč a kłončna jašnota
Mi twoje žohnowanje da.

Tak dha kwój křód njech troštnje du,
Šacž ščžinu křčel pošledny
A junu i duchom wěrjazy
Tam wěčžnje twoje džěčo bmy!

R. A. Fiedler.

Mišionarojo po žytnym šwěće.

Japanška je nētkle kraj, kotruž so šobu najbóle mjenuje.
Tam škutkuje 1174 protestantiškich mišionarow. A nim pschi-
džěli so hišće 5096 japanškich křesćizianškich šobudžělacze-
rjow. Mjes 65 milionami wobndleri je tam na 160 000
protestantiškich křesćizianow.

A Rhinska? Tam džěla nēhdže 6346 mišionarow.
Mjes 400 000 000 wobndleri je nēhdže 400 000 protestanti-
škich křesćizianow.

A ščžči wošebity kraj Afškeje je Indiška. Tu škutkuje
wšcho hromadže wjaz hacž 6000 mišionarow; 5049 i nich by
protestantojo. S nimi džěla na polu mišionštw na 50 000
Indow šobu. 2 000 000 Indow mjes 300 000 000 wušnawa
so i protestantiškej wěrje.

Žně by wulke, ale mało tynch džělaczerjow. Smy my
wšchitžy na kwjedženju Šjewjenja šobu na džělo schli? Tón
Knjes kam džěle wošolo, so by džělaczerjow pytał. A wón
je tež džěnša dužy.

Psched wrotami wěčžnosće.

„Šastup do noweho lěta dopomni mje,“ rjekny Myšleč,
„jara na šastup do wěčžnosće!“

„Mašch prawje!“ pschida Rěčnik. „Smy tak rjež i tym
w duchu štajeni psched wrota wěčžnosće.“

„Psched wrotami wěčžnosće wšah bmy nastajnje!“ po-
rjedži Myšleč. „My džě tola ženje njewěmy, hdy so nam
wotewrja a my i czažnosće do wěčžnosće šastupimy.“

„Rač budže to tam? Rač je to tam we wěčžnosći?“

„Tak“, wotmolwi Myšleč, „kaž by tu žywy był!“

„Tuž njemóžemy potajšim donawuknyč schtucžku 758.
ščlušcha:

„Žywy budž kaž we šmjercž
Budžesch junu žadacž šebi!

Rubla, kiž hej šromadži,
Čješć, kiž budže data Tebi:
Nicžo njeswjekeli Čže
We hmierczi, o čłowjecze!“

„Ně to njemóžesć! A pšchedewšchem: Čžinicž dnrbišč, šhtož i nej wufnješč a spěwašč!“

„Haj, haj! Ani rubla, ani čješć njeswjekeli w hmierczi! Naš, kaž hmy na semju pšchisćli, pónđžemj šažo i njeje!“

„Rubla njepónđu,“ doda Mnyšleć, „i nami, ani čješć, a tola njepónđžemj hami!“

„Njepónđžemj hami? Kaž to mēnišč?“ woprašča ho Rěčnik.

„„Šich šutki pač du ša nimi!“ tak šteji na pošlednich štronach Biblije šapižane, a to dobrym a njedobrym!“

„Je to po ewangelsku?“

„Haj, mēnišč dha Ty, šo je wěra, kiž žanych dobrých šutkow njecžini, ewangelška, haj kšješćžijanska wěra? Šo wērišč, šjewišč, hdnž woprawdže wērišč, žyle šam wot šo, dofelž to dozŋla hinač njemóžesć, še šutkami, njedž šu to šłowa abo dary abo šhtož hewač čžinišč. Haj Twoje žyle žiwjenje a šadžerjenje je šutk a wupłod wēry — hdnž ju mašč!“

„Šm! — Šdnž Čže tak šłjšču, dnrbiu prajicž, šo mašč prawje!“ pšchida Rěčnik. „Ale žyle wēščže šebi kšješćžije njo pšhezo na to njemnyšla, a hušto dozŋla tak njemnyšla!“

„To mašč tež Ty šažo — bohužel — prawo. A to budže trašč kóždemu čłowjekej žel. Šłaj tola: Šinač to tež njeje nětkle pšchi šaštupje do noweho lěta. Šhtož šy dobreho čžinič a šhtož njedobreho, to dže ša Tobu še štareho do noweho lěta!“

„Haj, haj! Šhtož je šwoju rolu hubjenje wožŋł, tón šmēje tež hubjene žně!“

„A kaž tu w šemškim tak tež we wēčžnym, abo w čžažnym a wēčžnym. Šhtož čłowjek šnje, to čłowjek žněje!“

„Haj, haj! Njewufŋymj jenož, šo byčmy něščto wufŋli, ale šo byčmy žiwi byli: „Njemolče šo, Bóh šo njeda ša hmech mēčž! Pšchetož, šhtož čłowjek šnje, to budže wón tež žnjecž. Šhtož na šwoje čželo šnje, tón budže wot čžela škaženje žnjecž. Šhtož pač na ducha šnje, tón budže wot ducha njecž wēčžne žiwjenje!““

„Pšched wrotami wēčžnoščže!“ rjekŋy Mnyšleć. „Šo byčmy tole tola pšhezo pšched wocžomaj mēli! Wošebje tola tute dny wošelo Noweho lěta na to dopominaja kóždeho, kiž tu bjes mnyšlow njecžehnje šwoju šemšku dróhu!“

„Pšched wrotami wēčžnoščže!“ pokrəcəwawšče Rěčnik. „Wēšč, to je tak bēžne napišmo kóždeho dnja. Wo tym dnrbiŋy šebi hiščče dale něščto prajicž!“

„Haj, to čžemj! A šnadž namaj a wšchem tež tón a tamny něščto dopraji a šo na tutej naščej rosmołwje šobu wobdželi!“

Šešło ša lěto 1933.

Krajŋy šwjašt towarštwow ewangelškich młodnych holžow je ša lěto 1933 šwojim šobuštawam ša hešło wušwolil 2. Tim. 1, 7:

„Bóh nam njeje dač ducha teje bojoščže, ale teje možy a luboščže a štroweje mnyšle.“

Krašne to šłowo a dobre runje ša našch čžaž. Šo bychu šo młodži a štari wšchēdnje po nim šłožowali a šo tež nětkle — kaž je to młodžina napominana — i modlenjom a i Bóžim šłowom ša to hotowali a brónili!

Tak wutrajemj, pšchētrajemj, wobštejimj!

Jednori byčž!

Čžaž pšchiŋdže, šo budžeja čłowjekoj šo tak jednori a tak jednorje žiwi, kaž my to dozŋla njewēmy a njesnajemy. — Tak něhdže pižaišče našch njedželnič ras. Dženka čžitamj w „Ewangelisches Deutschland“ wucžah i druheho čžažopiža a tam rēka něhdže:

„Pšchemējenje móže jenož pšchiŋčž še žiwym hibanjom pšchikładow a pšchedšnamjenjom. My trjebamy njeorganišowanu ligu ša jednoroiščž, ligu — to je šjednocženstwo —, šo- truz tworja čłowjekoj, kiž šu wjednizy a pšchipošnacži a tež w dobrých wobštejnoščžach. My mamj pšchemał šłowow a wutrobom, kiž šu pšched nami žiwe jednore žiwjenje, naš wabjo, naš natŋkuj, tež byčž tak jednorje žiwi. . . . Derje doščž je dženžnišč džen špošnacž, šo tu žedjenje je po jednorym wutworjenju žyleho žiwjenja a jeho jewjenjom. Tuto wotpraji wšchemu nowotarštemu kłintotej, wšchemu harypolŋym a organišowanym čžintam! Tuhwilu mamj pšchemał mužow tutoho raka a wašchnja. Byčmy-li jich mēli, byčmy-li jich wjele mēli, by tež wjele pola naš lēpje a jednoroišcho bylo, tež w šozialnym žiwjenju jeneho i druhim, we šrosumjenju a žiwjenju štawow a woričtow.“

Podpišamy to dženka, dofelž nočžemj do tnych šłushečž, šotŋž to priedy abo pošdžišcho čžyjo nočžyjo tola podpišaja, a niz jeno to: tež žyle jednorje žiwi budžeja, wošebje, šhtož draščjenje a jedž a picže nastupa, a to tohodla, dofelž budžeja k tomu nušowanu.

Něščto dnrbiŋy tu priedy podatemu pšcheložkej dodacž: Šušto šo škorži na to, šo šu hušto runje čži, kiž „njemóžeja“ abo tola „njemóhli móž“, najbóle „njejednorje“ žiwi, wošebje šo šo najbóle „njejednorje“ draščja, wšcho móžne a njemóžne na šo powēšhejo. Kóždy ma škladnoščž, pruhowacž, hacž ma tuta škoržba šwoje pšchicžiny abo niz.

Kóždy pač ma tež škladnoščž, abo ně, to je pšchemał prajene, kóždy ma nadawł, ša tutu jednoroiščž byčž, bywajo šam jednorj.

Ta jednoroiščž wšheje jednoroiščže je pač ta, šo šy „jednorj“ pšched Bohom, šo špošnajesć, dopóšnajesć, šhto ty, čłowške džēcž, pšched Bohom šy, a šo šo tež po tym pšched Bohom mašč.

Šdnž priedy tam rēkašče: „By tež wjele pola naš lēpje bylo“, prajimj tu i polŋym pšchewēdcženjom: „Šdnž my, hdnž naš lud w tutym šmnyšle „jednorj“ budže pšched Bohom a w tutej jednoroiščži žiwy i Bohom, potom budže dozŋla a žyle lēpje i nami!“

Šhto to nočžył? Tuž pač, tuž pač budžmy mužžy a žónške, kiž šu tu i pšchikładow a pohonom!

Žyrfej a štat.

10lětny jubilej šwjecži lēška šaštupjerštwo ewangelškich žyrkwjow Němškeje: „Das deutsche Evangelische Kirchenbundesamt“. Wono bu bóršy po šałożenju Šwjaška Ewangelškich žyrkwjow Němškeje šałożene a je wobšcherne dželo we tutych lětach — wot januara 1923 šem — došonjał. Wono šydlu w Berlin-Charlottenburgu. Tam jednaja wo wšchēch prajchenjach, kiž šo nětkle někač i wēru, i nabožinu, i krajnej žyrkwju kaž dozŋla i kšješćžijanskej a wošebje i ewangelškej žyrkwju šabēraja. Derje, šo mamj w tutych čžažach tajke tak derje šałożene šaštójštwo ša našchu žyrfej a jeje nětkle tak čžežke praščenja! Njedž je wono jej tež dale w pšchichodže šdobrej pomozu! My pač budžemy džakowni, šo šu wjednizy našchich krajŋych žyrkwjow tajke šriedžišččo šałożili a hajili bywajo šwērni šwojej wošadže, šwojej žyrkwi!

Wschelake i bliska a daloka.

S wožadom. Nowe lěto je ło ja našich zny lud czëmne a czeźke sapoczało. Też my w našich wožadach widzimy a saczuwamy, ło ło to nětke pšezgo bóle czëmni. Abo nejšbu to šnamjenja tajkeho powšchitkowneho pohubjenščenja a ka-ženja, hdyž ło na pšch. wodnjo najbóle njeħanbicziwe nad- padn na škulške a na dorosćzene holzy stawaja, a to tak rjez pšchi twarjenjach a mjes twarjenjemi, kaž w Bukezach a Tru- ģnazach? A šhto ło winy toho? Niz ģospodarske woħudnje- nje. Wšchaf je w jennym padže ła to doħabało, zny nóz i al- toholom pšheczińicz. Šnutskowe woħudnienie je na tym wina! Wěra a pobožnošć a i tym šnutsowna móz a kruny šałožk žiwjenja ło šhubjuje. A kaž to móžno? Čži jeni tu- tnych lubow njeħladaja a tak ło wone šhubjuje; druhim je šašo drušy bjeru, kotrymž je wjeħele, do ģwojeje ģħudoby a njeħmanošće tež druhich ģobu štorħnyć. Wšchitkim pať po- brachuja ģwěrní ģšheczińienjo, ģiž ło jeno ģami ła ło a ģwo- ju wěru ģwěru nještara, ale tež druhim pomħaju, ģwěru a wěru wobħhować, a woħebje: njebojašlimje wuštupic i a rěćec i a ģwědczić tam, hdyž njeħšheczińienjo a ģšheczińienjo pšhecziwo wěre a dušchi, pšhecziwo pobožnošć i a zyrkwi wu- štupuja. Njemymy ło tola: w našich wožadach nejšbu tak jara njeħšheczińienjo se štrachom a se šchodu, ale ģšheczińie- njo! Njeńdžemy bjes tutoho špóšnacza pšhes štrachi a bra- chi našeho czaħa a našeho ģšheczińianšwa! A ģylimy my ło ģami we ģwojej wěre, czińjo po tym, šhtož nam ewangelijon wo 12lětnym ģesuzu poħaša, a ģylimy my dru- hich! My budžemy jedyn drugeho ģiħcze jara trjebac i! Bě- da hdyž budža pobrachowac i czi, ģiž móža ģebi wěrnje pom- ģac i a tak tež druhim!

S ģornjeħo Wunjowa. (Šloty ģwaħ.) ģħeħer ģandrij ģrnošch Póthig w ģornim Wunjowje ģwjeczešche njeđzeli se ģwojej mandželškej ģanu Marju rod i. Polanez i ģumšchiz šloty ģwaħ. Wona i bušhtaj 7. januara 1883 w ģodžiju šwě- rowanaj a štaj potom 40 lět na ģornjo-Wunjowšči ģnježi dwór na d i ģlo ģħod i ģloj. Mandželšči je tež c i ģblšstwo na- wuknył. ģimaj narod i ło 6 d i ģc i, što ģynojo a šči d i ģwki. Jedyn ģyn wumrě ģydom lět štary a tamnaj, i kotrejuž b i ģhe štaršchi — Pawoł — w Břesowje woženjeny a młódi i — ģorla — ģiħcze nježenjeny, bušhtaj i woporom wóšny. ģubilaraj bušhtaj, wobdataj wot ģwojich d i ģc i, d i ģc i d i ģc i, pšchiwukny a pšheczelow we ģwojim byhlenju wot ģ. fara- rja Woigta-ģod i ģškeho ģwjatoc i ģe poħnowanaj, ģiž ģimaj tež ģiħcze šbožopšhejny liš krajneho ģonšistoršwa pšhepo- da. ģubilaraj ło woħebje radowašhtaj, ło b i ģhe tež ģod i ģ- šči poħawnony ģħór pšchišch a pšchi ģwjatoc i ģc i ģerlušche pšchewodzešche a ģiħcze n i ģtre ģħwalobne a d i ģfne ģerlu- šche pšhednjeħe. Tež ģewał ło doštojnymaj ģubilaromaj mnoħo poczešćowanjow došta. ģubilar šteji we 80., ģubi- larška w 73. lěće žiwjenja. Wobaj štaj ģiħcze poměrnje czerštwaj. Njeħ je ģimaj ģiħcze prawje ģlónčny wjeczor žiwjenja špoħčzeny!

S ģoršchiz. Lic i ģy w špinkach () poczaħuja ło na po- dawki w lěće 1931. Narod i ģo 17 d i ģc i (34), 9 ģól- zow a 8 ģolzow, 2 ģólzaj štaj šašo wumr i ģloj. Pšchipo wěda- lo je ło 25 porow (23), i ni i je ło 16 w ģoršchizach šwěro- wac i dało (8). ģonfirměrowaných bu 10 d i ģc i (20), 8 ģól- zow a 2 ģolzy, wšchitke ģerbške. Wumr i ģlo je 15 woħobow (21), 5 mandželškich mužow, 2 mandželškej žonje, 1 wudow, 3 wudow, 1 ģolza 25 lět štara, 1 młódenz 19 lět štary, 2 d i ģc i ni i ģe lěta štarej. ģjes šemrjetymy b i ģhe 10 pšhes 60

lět, 8 pšhes 70 a 1 pšhes 80 lět (85 lět 8 m i ģ.). Špowědných b i ģhe 1855 (1938), na ģerbškim 611 mužow a 804 žonow, na n i ģškim 206 mužow a 234 žonow. Šchromadny wunošch šb i ģkow wuczińja 1707,90 ģr. Ša m i ģijonštwo je ło nimo teħo nawdało 284,82 ģr. (285,68 ģr.), pšchinošchlow ła m i ģch- czanške a woħreħne towarštwo ła šnutskowe m i ģijonštwo wot ģobuštawow 35,50 ģr., ła woħadnu diałoniju wot politi- škich ģmejnow 710 ģr., ģewašche dary 107,91 ģr. Ša wšchit- ke dary ło tež tu najwutrobn i ģchi d i ģaf wupraja.

S ģud i ģch i ģka. Lic i ģy w špinkach () wošnamjenja ģam i ģne podawki w lěće 1931. Narod i ģo je ło 7 d i ģc i (9), 3 ģólzaj a 4 ģolzy, i ni i je jedyn ģólz pšchi porod i ģe wumr i ģel. Pšch i ģed 100 lětami je ło narod i ģlo 19 d i ģc i, pšch i ģed 200 lětami 21. Pšchipo wědało je ło 7 porow (3), w ģud i ģch i ģku dachu ło šwěrowac i 4 por i (3). Pšch i ģed 100 lětami da ło šwěro- wac i 8 porow, pšch i ģed 200 lětami 4 por i. Wumr i ģlo je 6 wo- ģobow (3), mjes nimi 2 d i ģc i, pšch i ģto lětami 15, pšch i ģed 200 lětami 14 woħobow. ģonfirměrowanej bušhtej 2 d i ģc i, ģólzaj (4). Špowědných b i ģhe 460 woħobow (471), 308 na ģerbškim, to je 146 mužow a 162 žonow, 152 na n i ģškim, to je 70 mužow a 82 žonow. Še šb i ģkami je ło nahromad i ģlo 286 ģr. (278 ģr.), ła m i ģijonštwo 50 ģr., ła šnutskowe m i ģijonštwo 21 ģr. Wšchitkim lubym dar i ģelam wutrobn i ģ d i ģaf!

S ģuczińy. Zyrkwińške powěšće ła lěto 1932 ło šc i ģho- waze: Dušchom: 987; c i ģariow ģiħ. p i ģka: 16; ģobuštawow Šserbškeho ģniħowneħo towaršwa: 33; narodow: 17; pac i ģe- ške d i ģc i: 8; wěrowanjow: 8; špowědných: 598, woprawje- njow 17; šemrětných: 11. Šb i ģrali ģmy šolekty: 234,50 ģr., ła šwonkowne m i ģijonštwo 60 ģr., ła woħadu 438,89 ģr. Dary ła zyrkej: 17,10 ģr. D i ģaf wšchitkim dar i ģelam

Pomħaj Bóh!

Nješc i ģe ło šańdženu njeđzeli pšchi ewangeliju wo 12lě- tym ģesuzu wšchitzy dopomnili na našche šopjenko? Njeń- šheħo wobraša i czaħa ła czaħ i ģ tutomu ewangelijej drje nje- wohladajch: Nan a mac i a d i ģc i tak duzy do Boħeħo doma kaž to tam w ewangeliju je prajene wo ģesuzu a jeħo štar- šchimaj. Šdyž tole wobras ła wšch i našche ģwóšy, ła wšch i młódných a štarných, a pola wšch i tak, potom tež my pšch i b i ģ- ramy ni i jeno na lětach, ale tež na ģnad i ģe Boħej. A potom je nam pomħane! Potom je dopjelnjeny Šserbow rjany po- štrow: „Pomħaj Bóh!“ — Šo by to tak było nam wšch i ģ wjeħelu a ģ špomoženju, Bohu pať ģ c i ģc i, ła to škutkuje našch njeđzelni i „Pomħaj Bóh“ ģobu. A toħodla ło wón tež d i ģen i ģašo ģħłapa wo durje a wutroby, kotrež ło ła jeħo njeđzelšči pšch i ģħad ģiħcze šawrjene a proħy: Dajc i ģ mi pšch i ģc i! Dajc i ģ ło štrowic i ģ kóždu njeđzeli: Pomħaj Bóh! A pomħajc i ģo mnu ģobu pomħac i.

Šta i ģac i móže ģebi kóždu tuto ģerbške šopjenko w Šsmo- lerjez ģniħar i, pola woħadneħo šararja, wšch i ģdom tam, hdyž ło Šserbške Nowiny wudawaja, a na p i ģc i. Še šta- šanjom šwěczišch ģebi tež šdobom wěšte dobre ła ģm i ģertny pad. Na šch i ģwórc i lěta p i ģac i ło ła ni i na p i ģc i 1 ģr. 8 p i.

Nakħad.

Redak i ģja.

Šištowanje: ģi. w ģ. ła 3. po ģp. — ģi. w ģ. ła 4. po ģp. — ģc i w ģ. ła 5. po ģp.

Šamostwity redaktor šaraj Wyr ģac i w Noħac i ģa ģ. — ģ i ģch i ģ a nakħad Šsmolerjez ģniħ i ģ i ģch i ģe ģe ģe a ģniħar i ģe, šap. dr. i wobw. ruť. w ģud i ģch i ģe Wuhad i ģ kóždu ģobotu a p i ģac i šch i ģwórc i ģe ģe 108 p i ģen i ģfotow.